

وضع زمین، آسمان و انسان در روز قیامت / اوصاف روز رستاخیز در قرآن

قرآن مجید قیامت را روز فرار می داند، یعنی روزی که انسان از پدر، مادر، برادر، خواهر، همسر، فرزندان و اقوام خود می گریزد و هر کس به کار خود مشغول است و در واقع روز محشر، روز قطع پیوندها و خویشاوندی است.

قرآن مجید قیامت را روز فرار می داند، یعنی روزی که انسان از پدر، مادر، برادر، خواهر، همسر، فرزندان و اقوام خود می گریزد و هر کس به کار خود مشغول است و در واقع روز محشر، روز قطع پیوندها و خویشاوندی است. به گزارش خبرگزاری مهر، از آیات قرآن مجید به خوبی بر می آید که برای پی معاد یا جهان آخرت تنها در زنده شدن دوباره انسانها خلاصه نمی شود، بلکه همراه آن مجموعه ای از حوادث روی می دهد که در اینجا به برخی از آنها اشاره می کنیم.

وضع زمین و دریاها و کوه ها

بر اساس آیات سوره های مبارکه تکویر، زلزال، دخان و واقعه، در روز قیامت، لرزشی سخت زمین را فرا می گیرد. آنچه بر زمین پدیدار گشته، فرو می پاشد. سطح زمین آشکار و نمایان می گردد. زمین شکافته می شود و مردگان از آن بیرون می آیند تا در قیامت محشر گردند. دریاها از هم شکافته، جوشان و برافروخته می شوند. کوه ها از جا کنده می شوند و به صورت غیر متعادل به حرکت در می آیند و به سان تلی از خاک در می آیند و مانند پشم زده می شوند و نرم و انعطاف پذیر می گردند، و سرانجام مانند ذرات غبار پراکنده می شوند. از سلسله کوه های سر به آسمان کشیده، جز سربابی باقی نمی ماند.

وضع آسمان و ستارگان

سوره های تکویر، انفطار، طور و الرحمن درباره وضع آسمان و ستارگان اشاره دارند که وضع آسمان دگرگون می شود و ستارگان از جای کنده می شوند، آسمان دچار نوعی تموج و حرکت پاره پاره و شکافته می شود و مانند گل سرخ و روغن و فلز مذاب روان نمایان می گردد و سرانجام به شکل دود درآمده، در هم پیچیده می شود. نور، خورشید و ماه به خاموشی می گراید. نظم آنها به هم می خورد و به سوی زمین پرتاب می گردند.

نفخ صور

در آیات و روایات یکی از نشانه های قیامت "نفخ صور" است و آن دو نفخ دمیدن است که یکی نفخ مرگ است و پیش از قیامت عمومی رخ می دهد، یعنی پیش از برای قیامت صدای مهیبی به گوش همه موجودات خواهد رسید که موجب مرگ همه آنها می شود و به واسطه آن نظام عالم به هم می خورد. دیگری نفخ حیات است که قیامت برپا می شود و صحنه جهان با نور خدا روشن می گردد و همه انسانها و حتی حیوانات در یک لحظه زنده می شوند. قرآن مجید در سوره زمر آیه 68 درباره نفع صور می فرماید؛ و در صور دیده می شود، پس همه کسانی که در آسمان ها و زمین هستند می میرند مگر آنان که خدا بخواهد. سپس بار دیگر در صور دمیده می شود، ناگهان همگی به پا می خیزند و در انتظار حساب و جزا می مانند.

اوصاف رستاخیز

قرآن، نام ها و اوصاف مختلفی برای قیامت بر شمرده است که هر یک به حقیقتی اشاره دارند. برخی از آنها عبارتند از:

- واقع شدنی و تردید ناپذیر است

قرآن در آیه 2 سوره واقعه و آیه 7 سوره حج قیامت را امری می داند که در وقوعش هیچ شک و تردیدی نیست.

- نزدیک بودن

قرآن در آیه 7 سوره معارج قیامت را نزدیک می شمارد. و در برخی از تعبیر از آن با کلمه "فردا" یاد می کند از جمله آیه 18 سوره مبارکه حشر.

- حق بودن قیامت

قرآن در آیه 39 سوره نباء قیامت را روز حق می داند، روزی است که در آن حق مطلق، ظهور می کند و جایی برای باطل نیست و هر کسی به حق خود می رسد.

- خبر بزرگ

قرآن در آیه 67 سوره ص، آیه 15 سوره یونس و آیه 3 سوره هود از قیامت با عنوان "خبر بزرگ" یاد می کند و نیز با تعبیر "روز عظیم"، زیرا رویدادهای عظیمی در آن رخ می دهند و همچنین با تعبیر "روز کبیر".

- روز فریاد

صحنه محشر را "روز فریاد" و یوم التناد" گویند. این نام، بدان جهت است که دوزخیان بهشتیان را صدا می زنند. (اعراف آیه 50)

- روز فرار

قرآن مجید، قیامت را "روز فرار" می داند، روزی که انسان از برادر و مادر، پدر و همسر و فرزندان می گریزد و هر کس به کار خود مشغول است و به تعبیری، روز قطع پیوندها است که رابطه خویشاوندی گسسته می شود. (آیات 7-34 سوره عبس و 101 سوره مومنون)

- پیر کننده

قیامت روزی است کودکان و نوجوانان در آن پیر می شوند. دلیل آن شاید طولانی بودن و یا سخت بودن حوادث آن روز است. (آیه 17 مزمل)

- آشکار شدن رازها

در قیامت، همه رازها و اعمال انسان آشکار می گردند و مومنان و بدکاران با چهره خود بازشناخته می شوند و نامه اعمال انسان گشوده می گردد، نامه ای که همه اعمال در آن ثبت است و هر کس هر عمل خوب و بدی را که انجام داده می بیند. (سوره طارق آیه 9 و سوره تکویر آیه 10)